

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213302
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115213302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členiek senátu JUDr. Antónii Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobkyne: C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D., N. XX, právne zastúpená: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 01. 2016, č. k. 11C/219/2015-56 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

Súd u r č u j e, že poplatok 215,75 Eur, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 241,85 EUR/ 7286 SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 146,58 EUR/ 4416 SKK v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby je neprijateľnou zmluvnou p o d m i e n k o u“.

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.096,08eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 466,36 Eur na účet jej právneho zástupcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku“.

2. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že dňa 27. 08. 2009 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísala najprv žalobkyňa ako spoludlžníčka s manželom dňa 25. 08. 2009 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného

formulára. V ňom sa uvádza, že žiadajú o poskytnutie úveru 1 493,73 Eur s mesačnou splátkou 84,11 Eur s počtom splátok 36. V zmluve je RPMN za úver vo výške 68,82 %, v tej istej hodnote aj ročná úroková sadzba, priemerné RPMN vo výške 37,93 %. V tejto kolónke sa uvádza aj požadovaná čiastka revolvingu 847,83 Eur, RPMN pri revolvingu 59,50 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 67,94 %.

3. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmenom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. V bode 8.2 sa uvádza „dlžník je oprávnený nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou pracovnou neschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a trvajúca dlhšie ako 3 týždne, alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad je podmienený schválením zo strany veriteľa. Na odloženie splátok v týchto iných prípadoch nemá dlžník právny nárok“.

4. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pri podpisovaní žiadosti o poskytnutie úveru nebola žiadna reč o dohode o možnosti odkladu splátok. Uviedla, že ak by bola upozornená na takúto dohodu a za tak vysoký poplatok, rozhodne by s takouto dohodou nesúhlasila.

5. Ako vyplýva z karty klienta, z predmetnej úverovej zmluvy žalovaný vyplatil žalobkyni a jej manželovi celkovo 1 251,86 Eur, uhradených mu bolo 2 347,90 Eur, pričom podľa prehlásenia žalobkyne všetky úhrady realizovala sama.

6. S poukazom na ust. § § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku súd uzavrel, že pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné si uvedomiť, že žalovaný žalobkyni strhol z úveru sumu 241,85 Eur ako poplatok za to, že ak by snáď niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí jej odklad, ale maximálne troch splátok, a to všetko za poplatok 241,85 Eur pri úvere 1 493,73 Eur. Zmluvné dojednanie nie je sformulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu, napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 241,85 Eur, čo je 16,19 % z úveru. Mesačná splátka je vo výške 84,11 Eur; za odklad troch splátok, t. j. vo výške 252,33 Eur, spotrebiteľ mal zaplatiť poplatok, ktorý je len o 10,48 Eur nižší ako súčet troch prípadných odložených splátok. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

7. Súd zároveň pripomenul, že existujú viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom tejto žaloby, ale z inej úverovej zmluvy uzavretej s iným klientom (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 20Co/111/2014 zo dňa 26. 05. 2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 11C/6/2014-62 zo dňa 11. 04. 2014, alebo rozsudok tamojšieho súdu 25C/4/2014-111 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014-138 zo dňa 24. 11. 2014).

8. Súd považoval za dôvodný aj návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne (68,82 %) a iná v akceptácii žalovaného (64,18 %). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na ust. § 44 ods. 2 vetu prvú Občianskeho zákonníka, totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co/211/2014 zo dňa 29. 05. 2014.

9. Uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalobkyňa s manželom mala žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t. j. 1 251,88

Eur, pričom celkovo žalovanému uhradila sumu 2 347,96 Eur. Žalovaný preto má vrátiť žalobkyni titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 1 096,08 Eur (§ 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka).

10. K vznesenej námietke premlčania žalovaným súd uviedol, že z karty klienta možno zistiť, že úver bol splatený poslednou splátkou zo dňa 14. 12. 2010. Už časť tejto splátky predstavovala bezdôvodné obohatenie žalovaného, čiže uvedený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vznikol od danej úhrady a končí poslednou úhradou zo dňa 18. 08. 2011. Je preto v tejto súvislosti k vznesenej námietke premlčania potrebné vychádzať z ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

11. Žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaným na jej úkor dozvedela už v konaní 25C/168/2014 po tom, čo jej právne zastúpenie prevzal advokát JUDr. Šafranko, ktorý v septembri 2014 spracoval písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorom sa zmienil aj o tomto bezdôvodnom obohatení žalovaného. Napokon aj žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že o tejto skutočnosti sa dozvedela v júni 2014. Dvojiročná subjektívna premlčacia lehota podaním tejto žaloby bola zachovaná, keďže súd ju počítal od marca 2014 a žaloba bola podaná na súde 15. 05. 2015. Námietka premlčania je preto nedôvodná.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnej žalobkyni priznal trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje odmenu 311,49 Eur, hotové výdavky 77,14 Eur, 20 % DPH 77,73 Eur. Úhrne tak priznaná náhrada trov konania činí 466,36 Eur.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že rozsudok súdu prvej inštancie je v rozpore so zákonom, nakoľko neobsahuje zdôvodnenie podstatných skutočností, náležité a presvedčivé odôvodnenie skutkového právneho stavu. Závery súdu o tom, že úver má byť bezúročný, vychádzajú z toho, že zmluva o úvere podľa súdu neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. a ani údaj o výške RPMN. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí) a počet splátok, teda aj náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z.. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi). Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy (viď čl. 7 ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Zmluva obsahuje aj údaj o dobe jej trvania (vrátane možnosti jej skončenia, napr. výpoveďou). Taktiež závery súdu ohľadne RPMN a o nedohodnutí tohto údaju vychádzajú z nesprávneho predpokladu o tom, že údaj RPMN je výsledkom konsenzu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Z napadnutého rozsudku nevyplýva ako môže byť hodnota RPMN vôbec navrhnutá pri podaní žiadosti o úver, ak zákonná úprava (§ 4 ods. 1 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z.) určuje, že RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Táto zákonná požiadavka na určenie RPMN vylučuje prípustnosť záverov súdu ohľadne RPMN a jej dojednávania, pretože zákon ani len nepredpokladá formuláciu podmienok na určenie údajov, že pôjde o výsledok dohody zmluvných strán. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri posudzovaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; naopak žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok, ani dátum splatnosti splátok. Rozdiel v údaji RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k nejakej dohode. Ďalej poukázal, že rozsudok je nepreskúmateľným, pretože zdôvodnenie nerovnováhy a hrubej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa nie je v ňom žiadnym spôsobom konkretizovaný. Na základe rozhodnutia sa nedá určiť v čom mal súd preukázané znaky neprijateľnej podmienky a ako aplikoval ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedená dohoda by nikdy nevznikla, ak by ju žalobca ako prvý nepodpísal. Táto dohoda sa podpisuje samostatne, graficky odčlenená od zvyšného obsahu zmluvy a súčasne aj z jej obsahu vyplýva, že nie je podmienkou či predpokladom pre uzavretie úverovej zmluvy. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, čím v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Na

základe uvedeného žalovaný tvrdí, že výrok o určení neprijateľnej podmienky je predčasný a v rozpore so zákonom. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadřila.

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza:

17. Žalovaný tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na potvrdenie správnosti záveru, keďže nevidí dôvod na odklon od právneho záveru vyjadrenom v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove v obdobnej právnej veci samotného žalovaného sp. zn. 20Co 99/2014, poznamenáva.

19. Odvolací súd pripomína body 25-29 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25).

20. Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27).

21. Na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32).

22. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33).

23. Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa tak vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie (rozsudok Cofidis, už citovaný, bod 34).“

24. Krajský súd v Prešove vo veci 18Co/109/2011 konštatoval, že cit. „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka,, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je neprímeraná (napr. neprímeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

25. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“

26. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 241,85 Eur, čo je 16,19 % z úveru. Mesačná splátka je vo výške 84,11 Eur, pričom za odklad troch splátok (t.j. splátok vo výške 252,33 Eur), spotrebiteľ by mal podľa dojednania vopred, t.j. už pri uzavretí zmluvy, uhradiť poplatok takmer vo výške samotného súčtu odložených splátok. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je preto nepochybná.

27. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle citovaného ustanovenia § 54 ods. 2 O.s.p. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, ako aj na nemeckú názorovú líniu týkajúcu sa výkladu zmluvných dojednaní v spotrebiteľských zmluvách (s ktorou sa stotožňuje). Vrchný krajský súd v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) v rozhodnutí z 21.06.2006 č. k. 7 U 17/06 konštatoval, že „Pri skúmaní neprijateľnej povahy zmluvných podmienok súd v súlade s rozhodovacou líniou Spolkového súdneho dvora (BGH) potvrdil, že je potrebné vychádzať z najneprijateľnejšieho výkladu, aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy“. Pri aplikácii teórie najnepriaznivejšieho výkladu súd dospel k záveru, že zmluvná formulácia poplatku za odkladu splátok je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

28. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že cena plnenia nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Aziz C-415/11: „na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery -neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní.

29. Článok 3 ods. 3 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že príloha, na ktorú odkazuje toto ustanovenie, obsahuje len orientačný a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé.“

30. Rovnako tak rozsudok Súdneho dvora Európskeho súdu vo veci Caja de Ahorros C-484/08 cit: „Článok 4 ods. 2 a článok 8 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa musia vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protiidhodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne.

31. Článok 2 ES, článok 3 ods. 1 písm. g) ES a článok 4 ods. 1 ES nebránia takému výkladu článku 4 ods. 2 a článku 8 smernice 93/13, podľa ktorého členské štáty môžu prijať vnútroštátnu právnu úpravu umožňujúcu súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne.“ S poukazom na uvedené nie je ani v tomto smere odvolacia námietka dôvodná.

32. Žalobca vo svojom odvolaní tvrdil, že úvaha súdu o tom, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (v dôsledku čoho súd priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia), nemá oporu v ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a medzi nimi pod písmenom g) je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a pod písmenom j) ročná percentuálna miera nákladov. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmeno g) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo neprichádza do úvahy (porov. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/286/2014). Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 08. 2009 absentuje dohoda o RMPN. Neplatné dojednanie RMPN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (porov. rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/211/2014).

33. Vyššie uvedené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto pokiaľ žalobkyňa plnila poplatky a úroky odporujúce dobrým mravom nepochybne v súlade s vyššie uvedeným, ide o plnenie z neplatného právneho úkonu. Na strane žalovaného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí vrátiť (§ 451 ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka). Znamená to, že ak žalobkyňa s manželom mala žalobcovi vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru 1 251,88 Eur, pričom celkovo žalovanému uhradila sumu 2 347,96 Eur, žalovaný j e povinný vrátiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni sumu 1 096,08 Eur.

34. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešná žalobkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila a žiadne preukázateľne trovy odvolacieho konania jej ani nevznikli a neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).